

Преминаване на границата

Презъ студената и тъмна нощ на 30 септемврий срещу 1 октомврий 1915 година, ротитъ потеглиха безъ пжтъ водени отъ водачи граничари. Шепнишкомъ вървѣха приведенитѣ фигури на сливенци. Цѣлата нощъ дружинитѣ пълзѣха изъ непристѣпнитѣ долове на този непознатъ за тѣхъ край. Само вѣрата въ успѣха водѣше и направляваше тѣзи хора изъ непознатата безкрайна гора. Врѣзката между частитѣ едва се държеше. Едни бѣха отишли толкова нанапредъ, че други ги мислиха за сърби и насмалко щѣха да станатъ нещастия.

Къмъ 4 часа сутринъта дружинитѣ бѣха вече предъ своитѣ цели.

„На ножъ“ и съ „ура“ войницитѣ се нахвърлиха на постоветѣ „Сиври-тепе“ „Цървени долъ“, „Равна нива“. „Жидилово“ и-прогониха отъ тамъ защитницитѣ имъ.

Преминаването на границата напомняше много онова преминаване, което полка извърши презъ балканската война на турската граница. Съ сжщия устремъ както при с. Константиново и съ еднакъвъ успѣхъ границата биде премината. Голѣмиятъ студъ, отъ който измръзнаха толкова хора не спре тази човѣшка вълна. Природата сѣкашъ знаеше, че тѣзи мълчаливи фигури не се плашеха отъ нейнитѣ ужаси и като че ли нарочно тази нощъ вѣтърътъ завѣя съ невиджана яростъ. Парчета скрежъ удряха право въ лицето, прѣститѣ едва държеха замръзналата пушка. Въ 4-та дружина вече имаше замръзнали и въ безсъзнание хора. Гѣстата гора и силно пресѣчената мѣстность до толкова пречеа на правилното изпълнение на задачата, щото едни бѣха отишли много по-рано на своитѣ мѣста отъ колкото бѣше предвидено. Неприятеля не оказа сериозно съпротивление, освенъ на поста „Деве-Баиръ“, гдето 10-а рота трѣбваше да се разправя съ най-смѣлитѣ сръбски войници отъ заставата подъ командата на единъ офицеръ.

На разсъмване всички части на полка бѣха вече задъ граничната линия и се приближаваха до главната сръбска позиция.

Съ този краткъ бой се почваше така наречената „Кумановска операция“, въ която бѣше сждено 11 пех. полкъ да вземе най-живо участие.

Пространството, което полка обгрѣща въ този моментъ бѣше една силно пресѣчена мѣстность съ високи върхове и стрѣмни долища. Изобщо, мѣстностьта на западъ отъ граничната линия по тѣзи мѣста се прорѣзва отъ изтокъ на западъ отъ рѣкитѣ Пчиния, Крива и Кратовска, които текатъ въ тѣсни долини съ скалисти брѣгове. Единственитѣ, сравнително по-добри пжтища, вървятъ по долинитѣ на тѣзи